

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Danmarks Radio).

Af ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen).

(Fremsat 18/2 87. Første behandling 4/3 87. Betænkning 20/5 87. Anden behandling 22/5 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tastesen (S):

Selv om Socialdemokratiet fik sine ændringsforslag forkastet ved andenbehandlingen, er det vor overbevisning, at det trods alt er en god lov om Danmarks Radios fremtidige styrelse.

Vi vil derfor ønske Danmarks Radios medarbejdere, seerne og lytterne til lykke med den lov, som nu vedtages her. Vi er overbevist om, at det er et rigtigt skridt, vi har taget.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg synes, der er grund til at sige, at det er en særlig dag for Danmarks Radio i dag. En struktur, som har eksisteret og fungeret i mange år, bliver ændret. Politikernes meget nære – en gang imellem alt for nære – tilhørsforhold til Danmarks Radio bliver brudt. Vi får en lille, handy bestyrelse, ganske vist også politisk udpeget, men ikke bestående af folketingspolitikere. Vi får en bestyrelse med desværre kun én medarbejderrepræsentant, og det kan meget nemt lægge op til splid mellem medarbejderne. Jeg håber, man finder en valgprocedure, som kan tilfredsstille alle.

Vi får en direktion, som overtager det øvrige ansvar og f.eks. ansætter programcheferne. Derved bliver de politiske ansættelser i hvert fald mindre indlysende. Programvirksomheden og bestyrelsen skilles, og programrådet og klageinstansen skilles også.

Alt dette skulle kunne gøre Danmarks Radio mere selvstændig og måske også dermed bedre i stand til at klare de nye udfordringer

fra TV 2, fra udenlandsk tv og fra det store udbud af andre elektroniske muligheder, hvis der i øvrigt er den omhu, der bør være, for, at Danmarks Radio fortsat kan fungere så godt som muligt. Men er der det? Der er noget, der tyder på, at det er der ikke. Der er noget, der tyder på, at Danmarks Radio vil blive stillet skævt i forhold til de kommende nye tv-tilbud. Man viser i hvert fald ikke Danmarks Radio særlig respekt fra politisk hold ved at sætte licensen så lavt, at ikke engang lønforhøjelserne er dækket.

De samme politikere, som tvinger Danmarks Radio til at spare, accepterer himmelhøje lønninger i det kommende TV 2, lønninger, der ligger 50 pct. over niveauet for Danmarks Radio. Det skal seerne også betale for, for selv om kun en del af TV 2 skal finansieres via licens og resten via reklameindtægter, er det jo fastslået, at bliver der under-skud på reklameindtægterne, skal staten dække det. Det er ikke nogen rimelig måde at sikre Danmarks Radio de konkurrencemuligheder på, som Danmarks Radio naturligtvis skal have.

Selvfølgelig må der ske en form for tilpasning i de kommende år. Der må ske en rimelig afvejning af, hvor meget tv der i alt skal være. Men det er helt urimeligt med de pludselige hop, der ikke giver tid til ordentlige og grundige overvejelser, overvejelser, der kunne resultere i nye prioriteringer og i, at man i stedet for at undervurdere medarbejderne kom til at benytte dem til den højest mulige kvalitet, den kvalitet, som Danmarks Radio alene kan overleve på.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg synes dog, jeg ganske kort vil sige til fru Ingerlise Koefoed, at den lov, der nu gennemføres om Danmarks Radio, er til støtte for Danmarks Radio, så institutionen kan udvikle sig og tilpasse sig smidigere og lettere til de nye medievilkår. Man skal ikke overse, at der i loven ligger andet end blot en ændring af styrelsesmekanismerne; der ligger også en frigørelse, en mere fri økonomisk situation for Danmarks Radio med de øgede indtægtsmuligheder. Det er i det hele taget en helt anden situation med hensyn til den økonomiske styring inden for de rammer, som lægges af Folketinget, og jeg tror,

[Ministeren for kulturelle anliggender]

at vi med denne lov både styringsmæssigt og ved at placere Danmarks Radio på den måde, den nu placeres på, har sikret, at Danmarks Radio vil kunne holde den plads, institutionen skal holde i den nye medieudvikling, nemlig som en offentligt forpligtet institution, som løser en række opgaver, som vi alle er enige om at Danmarks Radio skal kunne løse.

Den ordning, der nu gennemføres, er en håndsrækning med henblik på at sikre Danmarks Radio udviklingsmuligheder i den meget levende, livlige og hurtige medieudvikling, som finder sted i øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 125 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) mod 4 (FP).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om et udviklingsprogram for folkeskolen og skolen som lokalt kulturcenter.

Af Ole Vig Jensen (RV) m.fl.

(Fremsat 30/1 87. Første behandling 17/2 87. Betænkning 20/5 87).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg gør opmærksom på, at der er en rettel- se til betænkningen på blad nr. 996.

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

J. K. Hansen (S):

Jeg læste i en avis i sidste uge, at med det forslag, som vi har til behandling nu, om et udviklingsprogram for folkeskolen og skolen

som lokalt center, er der tale om den største samlede udviklingsvirksomhed, som nogen sinde har fundet sted i den danske folkeskole. Det er det radikale medlem hr. Ole Vig Jensen, som siger disse ord til pressen, der omtaler ham som forslaget arkitekt.

Ja, æres den, der æres bør.

At der er tale om den største samlede udviklingsvirksomhed, som nogen sinde har fundet sted i den danske folkeskole, er vel nok lidt af en overdrivelse, men lad nu det ligge. Forslaget er et godt forslag; det sagde vi allerede ved førstebehandlingen, hvor vi støttede det radikale initiativ.

Nu er det sådan, at Socialdemokraterne og de Radikale – jeg må sige i modsætning til de Konservative – altid har været med og altid har stået sammen omkring folkeskoleloven og de tiltag vedrørende folkeskolen, som er foregået. Ja, vi er endda sammen med SF, Venstre og Kristeligt Folkeparti om folkeskoleforliget fra 1975. Og vi kan så glæde os over, at vi fortsat kan være med.

Men lidt malurt er der selvfølgelig i bægeret. Den såkaldte arkitekt, hr. Ole Vig Jensen, har med sit forslag flirtet en hel del til den anden side i folketingsalen og ligesom svigtet sine gamle venner. Vi ved ikke rigtig hvorfor, men måske er det, fordi det er valg- år her i 1987, hr. Ole Vig Jensen har svigtet sine gamle venner.

Men heldigvis har denne flirt ikke fået følger. Vi kan konstatere, at de Konservative ingen indrømmelser har fået, og vi kan konstatere, at folkeskolen i første omgang kan se frem til et 4-årigt udviklingsprogram, og at der er afsat midler, 100 mill. kr. det første år, til dette udviklingsprogram, således at det virkelig kan få det, vi ville kalde gennemslagskraft.

Vi synes, det er et godt resultat, der er kommet ud af hr. Ole Vig Jensens enegang til højre side i folketingsalen, og vi må konstatere, at det kun er lykkedes ham, fordi han godt vidste, at han havde sine gamle venner i Socialdemokratiet bag sig, således at de kunne bakke forslaget op, hvis han ikke kom igennem i højre side af folketingsalen. Ja, jeg vil tillade mig at gå et skridt længere og røbe, at der faktisk har været socialdemokratiske arkitekter med i det forslag, hr. Ole Vig Jensen skulle stå som hovedarkitekten for. Der er socialdemokratiske arkitekter, efter det jeg ved, der er stærkt involveret i og